

naar Vesthavnen er bygget og aabnet, gaa vi til at forbedre Forholdene for Eksporten, saaledes at de Folk, der have indgivet Andragende om at maatte beholde deres Eksporthavn, beholde den med 24 Fods Dybde paa samme Sted, hvor de have deres Pakhuse.

Saa er der Skrivelsen fra Det forenede Dampskibsselskab, som giver Medlemmerne af Mindretallet et Hovedpunkt at holde sig til. Ja, mine Herrer, kan den Skrivelse rokke Deres Overbevisning, saa have De ikke set meget paa Projekterne. Skrivelsen siger, at Dampskibsselskabet ikke vil befatte sig med Spørgsmaalet Øst og Vest, men det vil sige, at naar den Mole, som er der, ikke bibeholdes, kan man ikke bruge Havnen. Men naar denne Mole skal blive der, er der ingen Indsejling til Vesthavnen, følgelig maa vi blive ved Østhavnen. Det er den samme Bevægelse, det samme Undermineringsarbejde, som er sat i Gang ogsaa i Byraadet, overalt, af en eller to Mand og det efter min Mening paatværs af Esbjerg Bys Interesser.

Jeg vil sige til de ærede Medlemmer af Mindretallet, at jeg kender Esbjerg Bys Interesser lige saa godt som de Herrer, jeg har været knyttet til denne By i over 20 Aar, og i alt Fald kender jeg Stemningen derovre lige saa godt som de. Jeg ved ganske vist, at Byraadets Flertal, Socialdemokraterne, holde stærkt paa, at det skal være det østlige Projekt. Men det er de færreste af dem, der efter deres egen Erfaring kunne have særlig stærkt Øje for Erhvervslivets Fordringer, og det kunde nok være, at der var en lille Smule Politik deri. Jeg vil overfor de Herrer af Socialdemokratiet sige, at da vi havde Sagen til Iste Behandling i Aar, vare vi alle enige om at tage det sagligt. Vort Parti har taget det sagligt. Der staar her foran mig flere af mit Parti, som alle have haft Ordet, og som ere gaaede imod Flertallet. Men jeg vil spørge de Herrer Socialdemokrater, om de tør lægge Haanden paa Hjertet og sige, at de have bedømt Spørgsmaalet fuldt ud sagligt. (*Andreasen*: Socialdemokratiet støtter Ministeren.) Aah! Det er af Lyst til at støtte Ministeren! Det er rørende!

Jeg vil altsaa med Hensyn til denne Skrivelse fra Det forenede Dampskibsselskab sige: Hvorfor bliver dette Dampskibsselskab spurgt mere end alle andre Dampskibsselskaber, der alle have erklæret sig for Vesthavnen? Jeg vil bede Dem lægge Mærke til, at Esbjerg er den By i Landet, der har den største Handelsflaade næst

efter København, og alle disse Dampskibsselskaber og Rederier have erklæret sig for Vesthavnen, kun Det forenede Dampskibsselskab har ikke gjort det. Selvfølgelig! Jo mere forkvaklede Forholdene i Esbjerg blive, des mere er dette Selskab sikker paa ingen Konkurrence at faa. Og saa, Det forenede Dampskibsselskabs Kaptajner have i det første Andragende fra i Fjor bedt om at faa Havnen mod Vest og Indsejling mod Vest. Saa fik de at vide, at Selskabet, hvad der kan være meget rigtigt, ikke ønskede, at dets Kaptajner traadte op som Agitatorer for den ene eller den anden Retning, og siden den Tid have de tiet stille. Men Dampskibskaptajnerne have alle udtalt sig for Vesthavnen, indtil der blev lagt en Kapsun paa dem. Nu kommer Det forenede Dampskibsselskab — ikke Kaptajnerne, da de ikke maa tale, men Selskabet selv — og fortæller, at det ikke bryder sig om, hvorvidt Havnen kommer til at ligge i Øst eller Vest, men denne nordre Mole kunne vi ikke undvære. Men naar den bliver ved at være der, kan ingen komme ind i Vesthavnen.

Jeg kommer saa til en Skrivelse, som den højtærede Minister har vist mig, og som hidrører fra en Skipper, der har sejlet i 20 Aar paa Esbjerg, og denne Skipper siger, at det duer ikke noget, naar vi ikke kunne beholde Østhavnen. Men denne Skipper, som har sejlet i 20 Aar, har jo kun ført et lille Skib, hvormed han har faret paa Hamborg. Men det gælder netop om at skaffe en Havn for Skibe, der ere større end de, der nu fare paa Esbjerg. De Folk, der have sejlet i 20 Aar, have ikke sejlet med de store Skibe.

Om Vanskeligheden ved at komme ind og ud vil jeg sige, at jeg i og for sig ikke kan bedømme Besejlingsforholdene. Men jeg gaar ud fra, at det er os, der have Kompetence til at bedømme, hvor Havnen skal være, og at Vandbygningsdirektøren derefter bygger den bedst mulige Havn, og vi stole paa, at naar Vandbygningsdirektøren har bygget denne Havn, maa man kunne komme ud og ind af den. Er der blot Ud- og Indgang, er det givet, at vor dygtige Sømandsstand nok kan føre Skibene ud og ind. Naar vi ere komne saa vidt, at Havnen er færdig og tages i Brug, og det da viser sig, at Indsejlingen ikke er saa god, som den burde være, har Flertallet netop lagt Havnen saaledes, at vi kunne faa Indsejlingen mod Vest, hvad vi alle ere enige om er det bedste, og hvad ogsaa den sidste ærede Taler (*Mortensen*) mente, vi burde gøre. Han hører